

© Ventil 18 (2012) 3. Tiskano v Sloveniji.
Vse pravice pridržane.
© Ventil 18 (2012) 3. Printed in Slovenia.
All rights reserved.

Impresum

Internet:
www.revija-ventil.si

e-mail:
ventil@fs.uni-lj.si

ISSN 1318-7279
UDK 62-82 + 62-85 + 62-31/-33 + 681.523 (497.12)

VENTIL – revija za fluidno tehniko, avtomatizacijo
in mehatroniko
– Journal for Fluid Power, Automation
and Mechatronics

Letnik	18	Volume
Letnica	2012	Year
Številka	3	Number

Revija je skupno glasilo Slovenskega društva za fluidno tehniko in fluidne tehnike pri Združenju kovinske industrije Gospodarske zbornice Slovenije. Izhaja šestkrat letno.

Ustanovitelja:
SDFIT in GZS – ZKI-FT

Izdajatelj:
Univerza v Ljubljani, Fakulteta za strojništvo

Glavni in odgovorni urednik:
prof. dr. Janez TUŠEK

Pomočnik urednika:
mag. Anton STUŠEK

Tehnični urednik:
Roman PUTRIH

Znanstveno-strokovni svet:
izr. prof. dr. Maja ATANASJEVIČ-KUNC, FE Ljubljana
izr. prof. dr. Ivan BAJSIČ, FS Ljubljana
doc. dr. Andrej BOMBAČ, FS Ljubljana
izr. prof. dr. Peter BUTALA, FS Ljubljana
prof. dr. Alexander CZINKI, Fachhochschule
Aschaffenburg, ZR Nemčija
doc. dr. Edvard DETIČEK, FS Maribor
prof. dr. Janez DIACI, FS Ljubljana
prof. dr. Jože DUHOVNIK, FS Ljubljana
izr. prof. dr. Niko HERAKOVIČ, FS Ljubljana
mag. Franc JEROMEN, GZS – ZKI-FT
izr. prof. dr. Roman KAMNIK, FE Ljubljana
prof. dr. Peter KOPACEK, TU Dunaj, Avstrija
mag. Milan KOPAC, KLADIVAR Ziri
doc. dr. Darko LOVREC, FS Maribor
izr. prof. dr. Santiago T. PUENTE MÉNDEZ,
University of Alicante, Španija
prof. dr. Hubertus MURRENHOFF, RWTH Aachen,
ZR Nemčija
prof. dr. Takayoshi MUTO, Gifu University, Japonska
prof. dr. Gojko NIKOLIĆ, Univerza v Zagrebu, Hrvaška
izr. prof. dr. Dragica NOE, FS Ljubljana
doc. dr. Jože PEZDIRNIK, FS Ljubljana
Martin PIVK, univ. dipl. inž., Šola za strojništvo,
Škofja Loka
prof. dr. Alojz SLUGA, FS Ljubljana
Janez ŠKRLEČ, inž., Obrtno-podjetniška zbornica
Slovenije
prof. dr. Brane ŠIROK, FS Ljubljana
prof. dr. Janez TUŠEK, FS Ljubljana
prof. dr. Hironao YAMADA, Gifu University, Japonska

Oblikovanje naslovnice:
Miloš NAROBÉ

Oblikovanje oglasov:
Narobe Studio

Lektoriranje:
Marjeta HUMAR, prof., Paul McGuiness

Računalniška obdelava in grafična priprava za tisk:
LITTEA PICTA, d.o.o., Ljubljana

Tisk:
LITTEA PICTA, d.o.o., Ljubljana

Marketing in distribucija:
Roman PUTRIH

Naslov izdajatelja in uredništva:
UL, Fakulteta za strojništvo – Uredništvo revije VENTIL
Aškerčeva 6, POB 394, 1000 Ljubljana
Telefon: + (0) 1 4771-704, faks: + (0) 1 2518-567 in
+ (0) 1 4771-772

Naklada:
2 000 izvodov

Cena:
4,00 EUR – letna naročnina 24,00 EUR

Revijo sofinancira Javna agencija za knjigo Republike
Slovenije (JAKRS).

Revija Ventil je indeksirana v podatkovni bazi INSPEC.

Na podlagi 25. člena Zakona o davku na dodano vrednost spada revija med izdelke, za katere se plačuje 8,5-odstotni davek na dodano vrednost.

Odgovornost?

Večje slovensko podjetje izdeluje električne konektorje, ki so med seboj zvarjeni z ultrazvokom. Večino svojih produktov v zadnjem obdobju izvozi proizvajalcem avtomobilov različnih znamk in različnih cenovnih razredov. Pred nedavnim se je dogodilo, da se je nov avto, proizveden v tuji državi, že po nekaj sto kilometrih pokvaril. Pri analizi okvare so ugotovili, da je nastala poškodba na električnem konektorju, ki je bil zvarjen z ultrazvokom v našem podjetju. Podjetje je opravilo interno revizijo in ugotovilo, kdo je kriv za nastalo napako. Delavec, ki so mu dokazali napako, je poleg opomina nosil tudi materialno

odgovornost, ki se bo kar nekaj časa poznala pri njegovem osebnem dohodku. Vsak bančni uslužbenec, ki dela za bančnim okencem in strankam izdaja gotovinski denar, se zaveda, da je v celoti odgovoren za denar, s katerim razpolaga v svoji interni blagajni. To pomeni, da mora v primeru preveč izdanega denarja določeni stranki razliko pokriti iz svojega žepa, s svojim denarjem.

Podobno velja v gostinstvu. Če gostinski delavec ni pozoren in da stranki pri vračilu preveč denarja ali celo, da mu stranka pobegne brez plačila, bo moral celotni denarni primanjkljaj ob zaključku dneva plačati sam iz svojega dohodka.

Trije konkretni primeri s konkretno odgovornostjo. Verjetno direktor podjetja, ki izdeluje omenjene električne konektorje in v katerem se je zgodila napaka, ni nosil prav velike odgovornosti. Tudi pri osebnem dohodku se mu verjetno ni nič poznalo. Tudi direktorji bank, ki odobrijo kredite, ki se ne vračajo so (vsaj pri nas je tako), so brez materialne odgovornosti. Tudi direktorji gostinskih lokalov se verjetno ne vznemirjajo zaradi napak svojih zaposlenih in posledično za slabo poslovanje podjetja.

Iz zgornjega opisa lahko preprosto zaključimo, da zaposleni na visokih položajih, ki so običajno tudi bolj izobraženi, razgledani in sposobni, ne nosijo nobene odgovornosti! Zaposleni na manj zahtevnih delovnih mestih, praviloma z nižjo izobrazbo, z nižjim osebnim dohodkom in pogostokrat manj sposobni v inteligentnem smislu nosijo večjo odgovornost. To pomeni, na čim višjem položaju si, manjša je tvoja odgovornost. Pri tem pa nastopi vprašanje. Kaj pa odgovornost vseh tistih, pri katerih se kakovost dela zelo težko ali sploh ne more meriti. Kakšno odgovornost imajo politiki, javni uslužbenci, učitelji, sodniki in profesorji na univerzah?

Pogosto se sliši, da učenci po zaključku osnovne šole ne znajo dosti na primer kemije, tehnike, tujega jezika ali kakšnega drugega predmeta. Kdo je v naši državi odgovoren za presojo kakovosti izvajanja pouka v osnovnih šolah? Ali se zaposleni v osnovni šoli zavedajo, da lahko učenca v osnovni šoli z neodgovornim delom »uničijo« za celo življenje? Takšno napako, ki je storjena mlademu učencu v osnovni šoli, je praktično nemogoče popraviti.

Podobno velja za srednje šole in celo za univerzo.

Ali se vsi, ki delamo na fakultetah, ki izobražujemo študente višjih in visokih šol, magistrskih in drugih programov, zavedamo svoje odgovornosti? Če bi danes to vprašanje postavil vsem univerzitetnim profesorjem, ki izvajamo prej navedene programe, bi verjetno od vseh dobil pozitiven odgovor.

Številni med nami znamo prejšnjo trditev podkrepiti s številnimi argumenti in dokazi. Najpogostejši odgovor pa je, da imamo s pedagoškim delom in z delom s študenti večdesetletne izkušnje in da smo preprosto dobri pedagogi. Kar pa vedno ne drži. Zelo redki pa so (smo), ki bi k argumentaciji kakovostnega predavateljskega dela postavili več argumentov. Osnovni argumenti za presojo kakovosti profesorja na univerzi bi morali biti vsaj trije:

- ocena neposrednega pedagoškega dela od popolnoma neodvisnega pedagoškega strokovnjaka;
- ocena študentov, ki so predavanja profesorja poslušali pred leti in so študij že zaključili. To pomeni, da so od ustanove, kjer je zaposlen profesor, popolnoma neodvisni;
- izdan vsaj en recenziran učbenik, ki obsega celotno snov, ki jo profesor oziroma pedagoški delavec predava.

To so trije argumenti, ki lahko dajo zelo dobro oceno o pedagoškem delavcu ne glede na vrsto ali stopnjo pedagoške ustanove, v kateri opravlja pedagoško delo. Univerze, fakultete in druge pedagoške ustanove bi morale ob nastopu vsakega mladega pedagoga zelo jasno obrazložiti, kaj je pedagoško delo in tudi kako bo pri svojem delu nadzorovan in ocenjevan.

Ocenjujem, da je pri nas ocenjevanje pedagoškega dela na vseh nivojih in na vseh usmeritvah odločno premalo.

Janez Tušek